

Ad Lectorem.

Et fac licere; quid mihi boni, si ingratum & fastosum agris, proposita medicina, benefaciam? Rectè & ex animi nostri sententia olim dixit Salustius; Frustrà niti, & sese fatigando nihil aliud, quàm odium & contemptum sibi quærere, extrema est dementia. Mitto alia, quæ æmuli in hisce Commentariis iam nunc ^{μωμῆσθαι} institerunt: ecce iubent periculo cauere; & casum ruinamque Augustæ Domus minitantur. Ego verò, quid Deus stauerit ac definiuerit, nefas esse duce curiosius inquirere, in summam præsertim in terris potestatem ab ipso Deo ordinariis mediis constitutam; cuius fatalitatem scrutari nec Religio Christiana, nec statuta SS. Patrum, nec Leges Imperij nostri permittunt. Homo verè Christianus mauult cum legitimo Magistratu diuinitus constituto corruere, quàm Deo resistere, & ose obuertere. Cælum & terra peribunt; Matth. 24. v. 35. sed stabit immota hæc in æternum Apostolica sententia; Nulla est potestas, nisi à Deo: ac quæ sunt potestates, ex à Deo sunt institutæ. Itaque qui potestati repugnat, Dei institutioni resistit: quique restiterint, pœnas dabunt: Rom. 13. v. 1. Neque id non viderunt ipsi huius mundi sapientes. Quid enim est aliud, ait Cicero in Lælio, cum Diis Gigantum more rebellare, nisi naturæ repugnare? De futuris contingentibus non determinat Iureconsultus, sed de eo, quod factum est, aut impræsentiarum fieri vel solet vel debet. Cætera ^{ἐν γένεσι τῆ θεῆς} posita sunt. Ego didici mandato munere fungi, & artem, quam profiteor, in legitima vocatione exercere: profanam illam curiositatem nec didici, nec cognoscere aueo. Diuinè Gentilis ille Sapiens;

Mitte arcana Dei, cælumque inquirere, quid sit:

Cùm sis mortalis, quæ sunt mortalia cura.

In quo dicto finio, & te, Lector Candide ac beneuole, bene valere beneque agere iubeo.

HIC